

requiem...

La guerra iniciada militarment per Irak, com es pot observar en resumit historial del requadre inferior, quan ja s'acompleix el mes de la seva existència, no ha estat tan ràpida com l'havien prevista els militars irakis, sinó que la resposta donada pel feble excèrcit iraní l'ha neutralitzada en una posició que, a parer dels observadors, ferà que s'allargui considerablement, a no ser que les mediacions polítiques dels representants de la Conferència Islàmica, principalment, dongui uns fruits positius.

Incidència política internacional del conflicte

El conflicte ha trascendit, com ja s'ha explicat anteriorment, de l'àmbit propi dels dos implicats, Iran i Irak, bo i escollint els diferents països àrabs del Mitjà Orient una posició d'acord amb llurs plantejaments polítics. A nivell internacional, concretament dels països industrialitzats, la incidència en el conflicte ha restat a segon terme, principalment per la impossibilitat directa de actuació, a no ser per imposar unes normes de seguretat per garantir el trànsit dels vaixells petrolers que circulen pel golf Pèrsic, com ha estat els casos dels Estats Units i d'alguns països europeus (Anglaterra) bé utilitzant les pròpies forces navals emplaçades en la zona, bé a través de l'OTAN. Quant als altres països no capitalistes, tenim que la URSS està jugant d'àrbitre entre els dos contendents; per una banda, Irak, país més a prop dels soviètics no pas dels yanquis, està equipat militar-

ment per la URSS i, per altra banda, Iran, té el vist-i-plau de Moscou per la seva actitud anti-imperialista contra els Estats Units. La posició dels soviètics, doncs queda emmarcada en una no intervenció directa en el conflicte, tot i que l'excèrcit iraquí hi té signats tractes de cooperació militar, com també ocorreix amb Siria, país que apoya la causa iraní.

Repercussions energètiques del conflicte

És obvi pensar que l'allargament de la guerra ha fet sorgir la preocupació dels països que es proveeixen dels recursos petrolífers d'aquesta zona. Ja hem citat anteriorment els elevats percentatges pels països desenvolupats que significa aquesta zona. Si això hi afegim que la majoria d'aquests països alimenten amb aquesta energia la seva economia, tindrem plantejades davant nostre les possibles repercussions econòmiques que el conflicte produirà a mig termini si no es troba una sortida pacífica que faciliti de bell nou les exportacions petroleres. Com es pot veure en el gràfic sobre "els fluxos mundials de petroli", aquests, van destinats a Europa, al Japó i als Estats Units, majoritàriament, amb la finalitat que l'engrenatge econòmic de llurs societats continuï la seva marxa.

En el cas concret de l'Estat espanyol, del golf

LA GUERRA DIA A DIA (2)

2-Oct: Tant la ONU com els representants de la Conferència Islàmica no aconsegueixen mitjançar satisfactoriament. El trànsit de petrolers per l'estret, disminueix.

3,4,5,6-Oct: Iran deté l'avanç enemic. El conflicte resta estacionari.

9-Oct: Siria signa un tractat d'amistat i cooperació militar amb la URSS. Els Estats Units brinda ajuda militar als mini estats del golf Pèrsic.

10-Oct: Iran i Irak compren petroli en el mercat internacional.

11-Oct: Iran amenaça als països pro-iraquis de la zona, a la vegada que avisa a Irak de radicalitzar la guerra, principalment els atacs a les grans ciutats.

12-Oct: Irak avança. La "guerra psicològica" iraquí persisteix, alhora que trenca relacions amb Siria, Líbia, Yemen del Sud i Corea del Nord, aliats d'Iran.

14-Oct: El port de Jorramshahr, objectiu i centre neuràlgic del conflicte. El setge iraquí, s'intensifica.

15,16-Oct: L'avanç iraquí és lent. A Teheran comença el racionament d'aliments, tabac i gasolina. Un informe del Congrés dels Estats Units considera que el preu del petroli es dispararà i que pocs països podran sa-

tisfer llurs necessitats si el conflicte continua. Els kurds inicien de nou la guerrilla contra el centralisme de Teheran.

17-Oct: L'excèrcit iraquí setge el port d'Abadan, tot tallant les instal·lacions i les vies de comunicació.

18-Oct: Iran manifesta llur posició davant el Consell de Seguretat de la ONU. El tema dels estatges americans és un cúmul d'especulacions. Les eleccions a la presidència dels Estats Units arriba a la seva darrera etapa.

19-Oct: El setge sobre Abadan és lent, però avança davant una forta resistència iraní.

22-Oct: Una guerra que s'havia pronosticat "ràpida", continua entre els avanços lents irakis sobre Abadan i la resposta, cada vegada més feble, d'Iran. L'excèrcit iraquí, equipat pels soviètics, té més dificultats de les previstes, fins i tot, segons els observadors, es creu que l'avanç inicial en tots els aspectes, pot, amb el temps, tornar-se's-hi en contra. La guerra aconsegueix un mes d'existència.